

fabrikanterne, altsaa selve Arbejdsgiverne, over Lønnen, som den var i Juni 1920. Efter de Opgørelser, der er foretagne her i København, har langt største Delen af de mandlige Tobaksarbejdere en gennemsnitlig Timefortjeneste paa 2 Kr. 07 Øre; en Del har mindre, der er ogsaa enkelte, der har mere. Men gennemsnitlig har den største Part af dem 2 Kr. 07 Øre i Timen, det vil sige, de har et lille Hundrede Kroner i Ugefortjeneste. Mener det ærede Medlem Hr. Korsgaard virkelig, at en Familieforsørger kan klare sig med mindre end 100 Kr. om Ugen? Tror han, man med de eksisterende Priser paa Livsfornødenheder kan føde Kone og Børn for en ringere Betaling end 100 Kr. om Ugen? Og langt den største Del af de kvindelige Arbejdere — der er mange kvindelige Arbejder i denne Industri — har her i København en Gennemsnitsfortjeneste af 1 Kr. 21 Øre i Timen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Korsgaard synes, det er en Løn, der er noget at slaa af paa, som Forholdene er. Saa vidt jeg kan se, har over Halvparten af samtlige kvindelige Arbejdere en Timefortjeneste af 1 Kr. 21 Øre. Kommer vi til Provinnsen, viser det sig, at det overvejende Antal af de mandlige Cigararbejdere har en Fortjeneste af 1 Kr. 94 Øre i Timen. Det er altsaa ikke en Gang 100 Kr. om Ugen, naar man regner med en 8 Timers Arbejdsdag. Tror det ærede Medlem Hr. Korsgaard virkelig, at de mange Cigararbejdereovre i den By, hvor vi begge to bejler til Vælgernes Gunst, Horsens, kan klare sig med en Løn, der er ringere end den, jeg her har skitseret? Den langt overvejende Del af de kvindelige Cigararbejdere har i Provinnsen en Gennemsnitsfortjeneste af 1 Kr. 16 Øre i Timen. Det kan jo være, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, det er nødvendigt at slaa af paa disse Lønninger, og det er ogsaa meget muligt, at han og det Parti, han tilhører, gør Forsøg paa at slaa disse Lønninger ned. Hvilket Resultat der kan komme ud deraf, skal jeg ikke profetere om, men jeg kan forsikre det ærede Medlem om een Ting, og det er, at forsaavidt han ønsker Ro og Fred og en fredelig Afvikling af hele den Krisetilstand, hvori vort Land er stedt i økonomisk Henseende i Øjeblikket, er det sikkert ikke den rette Vej dertil at gøre sig til Talsmand for at faa disse lave Lønninger yderligere nedsat. Det kan han være ganske overbevist om.

Finansministeren (N. Neergaard): Med Hensyn til Hjemmerullerne er den bestaaende Tilstand, som jeg gentagne Gange har gjort opmærksom paa, den, at Toldbesty-

relsen i det Omfang, som det er fornødent for Kontrollen med Fremstilling af Cigarer, Cigarillos m. v., kan forbyde, at Raatobak udleveres til andre end de for Toldvæsenet anmeldte Virksomheder. Efter den bestaaende Tilstand ligger det altsaa i Administrationens Haand helt at forbyde Udlevering af Tobak til Hjemmerulning eller kun at tillade saadant indenfor visse snævre Grænser. Der har været Perioder, hvor Forbudet har været opretholdt i dets fulde Udstrækning; men i de sidste Maaneder har det været saaledes, at man har arrangeret sig med en Organisation for Hjemmerullerne og stolet paa den Krontol, den kunde udøve. Nu erklærer imidlertid Tobaksadministrationen, at det kan den ikke gøre mere; vedkommende Forening har faaet en saa rivende Tilgang af Medlemmer, at det er ganske umuligt for Foreningen, selv med den bedste Villie, at øve fornøden Kontrol. Det er derfor, man har foreslaaet den Ændring, som Udvalget ikke har ønsket at tiltræde. Jeg kan meget vel være tilfreds med at gaa tilbage til den tidligere Ordning, men jeg har, for at ingen skal være uvidende om, hvad man gaar ind til, villet gøre opmærksom paa, at den bestaaende Ordning er den, at Administrationen fuldstændig kan forbyde Udlevering af Tobak til Hjemmerullere, og at den Kontrol, som nu føres gennem Hjemmerullernes Forening, ikke forekommer Administrationen fyldestgørende, hvorfor man maa gaa tilbage til det rene Retsstandpunkt og se, om man paa Grundlag af det kunde finde et Arrangement.

Hvad Tobakssatserne angaar, har dette Punkt altid været et af de allervanskeligste at komme til Enighed om, de snart adskillige Gange vi har haft Forslaget om Tobaksbeskatning til Behandling her. Der blev udtalt et Ønske her ved første Behandling — dette Ønske blev stærkt støttet af Fabrikanter og Arbejdere — om at indføre flere Skatteklasser, og dette Ønske har Finansministeren erklæret sig villig til at imødekomme, men naturligvis kun paa Betingelse af, at det samlede Udbytte af Skatten ikke blev væsentligt forringet. Imidlertid viser det sig nu ganske tydeligt, at det, Industrien væsentlig ønsker, ikke er en Forøgelse af Skatteklasserne, nej, det Industrien ønsker, er en Formindskelse af Skatten. Det er menneskeligt set naturligt og forstaaeligt, at det er saaledes; men i den Henseende kan Industriens Ønske ikke forenes med Statskassens absolutte Trang til den Indtægt,